

Street healing 19 september 2026

Vandaag spraken we twee jonge mannen, waarvan er één aangaf dat hij lijdt aan scoliose. Dit is een aandoening, waarbij de wervelkolom (de ruggengraat) zijwaarts is verkrommeld en om zijn eigen as is gedraaid.

Hij vertelde dat hij daarom pijn in zijn rug heeft, vooral wanneer hij naar voren buigt of zware arbeid verricht. Wij vroegen hem om aan ons te laten zien hoever hij naar voren kon buigen en hoeveel pijn hij daarbij ervaarde. Hij boog toen naar voren en stopte op een punt dat hij pijnniveau 5 op de schaal van 1 tot 10 had.

Wij vroegen of wij voor hem konden bidden, omdat wij geloven dat God hem van deze aandoening kan en wil genezen. Hij vond het goed en wij legden onze hand op zijn rug en spraken genezing uit. Omdat scoliose een boze geest is, bevalen we deze geest in Jezus' naam los te laten van zijn rug en te verdwijnen.

Terwijl wij voor hem aan het bidden waren, zagen wij aan zijn gezicht dat er iets in zijn rug gebeurde. Hij keek zijn vriend verbaasd aan. Wij vroegen hem wat hij voelde, waarop hij antwoordde dat hij zijn rug "licht" voelde worden, alsof er een last was weggenomen. En hij voelde iets dat hij het beste kan omschrijven als een "tinteling". Wij herkenden deze manifestaties en vertelden hem dat hij de kracht van God, de Heilige Geest, in zijn rug voelde, die hem aan het genezen was.

Hierna vroegen wij hem om opnieuw vooraf te buigen, om te kijken hoe het met de pijn was. Hij kon nu een stuk verder buigen, waarbij hij ook minder pijn ervaarde. Nu was het pijnniveau 3, zei hij. We mochten nog een keer voor hem bidden, maar hij gaf aan dat hij weg moest, omdat hij naar een afspraak moest.

We hebben nogmaals gebeden, waarna het pijnniveau hetzelfde bleef. We bedankten hem voor zijn openheid om zo buiten, op een plein, voor zich te laten bidden.

Dat kan best oncomfortabel zijn voor. Verder vertelden wij hem dat wij geloven dat de genezing door zal werken. Beiden gaven wij een Lucas-Evangelie mee en het traktaat "Hoe kan ik God leren kennen".

We spraken een man, die net uit de sportschool kwam. Hij zag er gezond en fit uit en gaf aan geen gezondheidsklachten te hebben. Hij vertelde dat hij gelovig is en vond het prachtig wat wij deden. Omdat wij ervaarden dat God tegen ons zei dat hij beenlengte verschil heeft en God zijn te korte been wilde doen uitgroeien, vroegen wij hem om op een bankje te gaan zitten. Zodat wij dit konden controleren.

Zijn linkerbeen was inderdaad een paar centimeter korter dan het rechter. Wij bevalen zijn te korte been om uit te groeien en dat deed het. Hierna spraken we nog verder met hem. Dat iedere gelovige voor de zieken kon bidden en waarom dat zo is. Wij gaven hem onze lectuur mee en bedankten hem voor zijn bereidwilligheid om voor zichzelf te laten bidden.

We spraken een man, die ons vertelde dat hij net afgekickt was van zijn verslaving. Omdat hij daar momenteel zo mee bezig was, kon hij niet echt open staan voor God, zei hij. Wij feliciteerden hem met zijn prestatie om van zijn verslaving af te komen. Wij wezen hem erop dat een verslaving vaak wijst op een onvervuld verlangen, een onvervulde behoefte. En dat God die graag wil opvullen, zodat hij in de toekomst geen behoefte heeft aan iets anders. Wij gaven hem onze lectuur mee, om hem te helpen begrijpen wie God is en hoe hij God kan ontmoeten.

Wij spraken een ons bekend gezin, dat aan het winkelen was. We hebben eerder voor de vader en moeder gebeden en hun dochter is een keer met ons mee geweest naar de kerk. De moeder gaf aan dat haar dochter graag nog een keer mee wilde.

Aan het eind van onze ontmoeting vroegen wij of wij hen nog mochten zegenen met gebed. Dat mocht en toen wij gingen bidden, zagen we dat er een stuk rust en ontspanning op de vrouw neerdaalde. Dat was mooi om te zien en we vertelden haar dat God haar aanraakte. De vrouw glimlachte ontspannen en sloot weer haar ogen en ontving de vrede van God op dat moment.

